

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 27. aprila 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – Onix Asigurări SA/Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

(Zadeva C-559/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Direktiva 73/239/EGS — Direktiva 92/49/EGS — Načelo enotnega dovoljenja — Načelo nadzora s strani matične države članice — Člen 40(6) — Pojem „nepravilnosti“ — Ugled delničarjev — Prepoved zavarovalnici s sedežem v eni državi članici, da sklepa nove pogodbe na ozemlju druge države članice)

(2017/C 202/05)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Onix Asigurări SA

Nasprotna stranka: Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Izrek

Direktivo Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju) in zlasti njen člen 40(6) je treba razlagati tako, da nasprotujeta temu, da nadzorni organi države članice zoper podjetje, ki se ukvarja z neposrednim zavarovanjem razen življenjskega zavarovanja in na ozemlju te države članice posluje iz naslova svobode opravljanja storitev, v izrednih razmerah, da bi zaščitili interese zavarovancev in drugih oseb, ki lahko pridobijo koristi iz kritja na podlagi sklenjenega zavarovanja, sprejmejo ukrepe, kot je prepoved sklepanja novih pogodb na tem ozemlju, ki temeljijo na neizpolnjevanju ali prenehanju izpolnjevanja subjektivne zahteve, ki je pogoj za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalniške dejavnosti in katere izpolnjevanje se presoja diskrecijsko, kot je pogoj glede ugleda. Nasprotno pa ta direktiva ne nasprotuje temu, da ta država članica pri izvrševanju prerogativ, ki jih ima v primeru izrednih razmer, ugotavlja, ali je zaradi nekaterih pomanjkljivosti ali nejasnosti v zvezi z ugledom oseb, ki vodijo zadevno zavarovalnico, izkazana resnična in neposredna nevarnost za nastanek nepravilnosti, ki bodo škodile interesom zavarovancev in drugih oseb, ki lahko pridobijo koristi iz kritja na podlagi sklenjenega zavarovanja, in če je tako, nemudoma sprejme ustrezne ukrepe, kot je po potrebi prepoved sklepanja novih pogodb na njenem ozemlju.

⁽¹⁾ UL C 38, 1.2.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. aprila 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour de cassation – Francija) – A-Rosa Flussschiff GmbH/Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), venant aux droits de l'Urssaf du Bas-Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

(Zadeva C-620/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Delavci migranti — Socialna varnost — Zakonodaja, ki se uporablja — Uredba (EGS) št 1408/71 — Člen 14(2)(a) — Uredba (EGS) št. 574/72 — Člen 12a, točka 1a — Sporazum med Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo — Potujoče osebje — Delavci, napoteni v drugo državo članico — Švicarska podružnica — Potrdilo E 101 — Dokazna moč)

(2017/C 202/06)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour de cassation

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A-Rosa Flussschiff GmbH

Toženi stranki: Union de recouvrement des cotisations de sécurité sociale et d'allocations familiales d'Alsace (Urssaf), pravni naslednik Urssaf departmaja Bas Rhin, Sozialversicherungsanstalt des Kantons Graubünden

Izrek

Člen 12a, točka 1a, Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005, je treba razlagati tako, da obrazec E 101, ki ga izda nosilec, ki ga imenuje pristojni organ v državi članici, na podlagi člena 14(2)(a) Uredbe št. 1408/71 v različici, ki je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo št. 118/97, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 647/2005 z dne 13. aprila 2005, zavezuje tako nosilce socialne varnosti države članice, v katerih se opravlja delo, kot tudi sodišča te države članice, tudi če so slednji ugotovili, da pogoji za opravljanje dejavnosti zadevne zaposlene osebe očitno ne spadajo na stvarno področje uporabe te določbe Uredbe št. 1408/71.

⁽¹⁾ UL C 48, 8.2.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 27. aprila 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de grande instance de Perpignan – Francija) – kazenski postopek zoper Noria Distribution SARL

(Zadeva C-672/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Direktiva 2002/46/ES — Približevanje zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih — Vitamini in minerali, ki se lahko uporabijo pri proizvodnji prehranskih dopolnil — Najvišje količine — Pristojnost držav članic — Nacionalna ureditev, s katero so te količine določene — Vzajemno priznavanje — Neobstoj — Postopki, ki jih je treba spoštovati, in elementi, ki jih je treba upoštevati pri določanju navedenih količin)

(2017/C 202/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal de grande instance de Perpignan

Stranka v postopku v glavni stvari

Noria Distribution SARL

ob udeležbi: Procureur de la République, Union fédérale des consommateurs des P.O (Que choisir)

Izrek

1. Določbe Direktive 2002/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. junija 2002 o približevanju zakonodaj držav članic o prehranskih dopolnilih in določbe Pogodbe DEU o prostem pretoku blaga je treba razlagati tako, da nasprotujejo ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki ne določa postopka glede dajanja na trg te države članice za prehranska dopolnila, katerih vsebnost hranil presega najvišje dnevne odmerke, določene s to ureditvijo, in ki se zakonito proizvajajo ali dajejo v promet v drugi državi članici.